దేవుని సహజ గుణములేవి?

ఆయన ప్రేమ

దేవుని ప్రేమ దాని వెడల్పు, పొడవు, ఎత్తు, లోతులతో పరిశుద్ధాత్మవలన క్రైస్తవుల హృదయాలలోనికి ధారపోయబడినప్పుడు, దేవుని సంపూర్ణతను గూర్చిన గ్రహింపును తెస్తుంది (రోమా 5:5; ఎఫెసీ. 3:18, 19). ఆయన ప్రేమ మానవుని సమస్త జ్ఞానమునకన్న మించినదై ఎంతో గొప్పగా అలోచింపగల మనిషియొక్క అవగాహనను అధిగమిస్తుంది. ఆయన ప్రేమను అభినందించేలా కొన్ని ఉదాహరణలు మనకు సహాయపడతాయి.

జంతువుల యెడల మనకున్న ప్రేమవలె

"నీతిమంతుడు తన పశువుల ప్రాణమును దయతో చూచును భక్తిహీనుల వాత్సల్యము క్రూరత్వమే" (సామెతలు 12:10). నీతిమంతుడు తన జంతువుల యెడల శ్రద్ధ చూపుతాడు; అతడు వాటికి విశ్రాంతినిస్తాడు, నీళ్లు పెడతాడు, మేపుతాడు, ఏదైనా అసౌకర్యంగా ఉంటే దాని విషయంలో అక్కర చూపుతాడు. పక్షిని, కుక్కను, పిల్లిని, గుర్రాన్ని, ఎద్దును కలిగియున్నవారి విషయంలో యిది నిజం. ఆ పెంపుడు జంతువు పట్ల మనిషి కనుపరచే అక్కర ఎలాటిదో దేవుడు నరుల యెడల చూపు అక్కర అలాటిదై యుంటుంది.

గుర్రాన్ని లేక కంచరగాడిదను వశపరచుకొనడానికి, "వాటి నోరు వారుతోను కళ్లెముతోను బిగింపవలెను" (కీర్తన. 32:9). దేవుడు భౌతికమైన వస్తువులను (తాడు లేక వారును) మానవులకు ఉపయోగింపడుగాని, "ప్రేమ బంధముల"తో వారిని బంధిస్తాడు (హోషేయ 11:4). దేవుని అనుగ్రహము (రోమా 2:4), గుర్రపు జీనువలె లేక కళ్లెమువలె, దేవుని చిత్తానికి వారిని నడుపవలసియుంది. క్రీస్తు ప్రేమ (2 కొరింథీ. 5:14), యెద్దు యొక్క కాడివలె, తమ యజమాని కొరకు జీవించేలా మనుష్యులను బలవంతపెట్టాలి.

దేవుని ప్రేమ జంతువుల యజమానులలో ఉన్న ఫీలింగ్ (అనుభూతి) వంటిదై యుంటుంది. వారు, "కనికరముగల యజమానులుగా వాటి మెడ మీదనుండి కాడిని తీసి, అవి సుఖముగా మేత మేయునట్లు (వారు) దానిని ఎంతో దూరం వెనుకకు నెట్టి వేస్తారు."[1] "ఒకడు పశువుల మీదికి కాడిని తీసినట్లు నేను వారి కాడిని తీసి వారి యెదుట భోజనము పెట్టితినని" దేవుడు చెప్పుతున్నాడు (హోషేయ 11:4).

పిల్లల యెడల మనకున్న ప్రేమవలె

తండ్రి తన సొంత పిల్లలపట్ల అక్కర, బాధ్యత కనుపరచాలనేది సార్వత్రికంగా ఎరిగినదే. ఒక సమయంలో మోషే, తనకున్న సహనం అంతరించాక, తాను ఇశ్రాయేలీయులకు తండ్రి కాదు గనుక వారియెడల తండ్రి వంటి అక్కర తాను కనుపరచాలని ఎదురు చూడనక్కరలేదంటూ వాదించాడు. "నేను యీ సర్వజనమును గర్భమున ధరించితినా? నేనే వీరిని కంటినా? పాలిచ్చి పెంచెడి తండ్రి పసిపిల్లలను మోయునట్లు నేను వీరి తండ్రులకు ప్రమాణ పూర్వకముగా ఇచ్చిన దేశమునకు వీరిని నీ రొమ్మున ఎత్తుకొని పొమ్మని నాతో చెప్పుచున్నావు" అని మోషే అన్నాడు (సంఖ్యా. 11:12). మరోవైపు, తాను మార్చిన వారి పట్ల పౌలుకున్న ప్రేమ తండ్రివంటిదిగా పోల్చాడు. "అయితే స్తన్యమిచ్చు తల్లి తన సొంత బిడ్డలను గారవించునట్లుగా, మేము మీ మధ్యను సాధువులమైయుంటిమి ... మేము మీలో ప్రతివానిని హెచ్చరించుచు, ధైర్యపరచుచు సాక్ష్యమిచ్చుచు, తండ్రి తన బిడ్డలయెడల నడుచుకొనురీతిగా మీలో ప్రతివాని యెడల మేము నడుచుకొంటిమని మీకు తెలియును" (1 థెస్స. 2:7-12).

ఇశ్రాయేలీయుల యెడల తన ప్రేమను వర్ణించడానికి ఉదాహరణగా తాను తండ్రియైయున్నట్టు దేవుడు ఉపయోగించాడు: "ఇశ్రాయేలు బాలుడైయుండగా నేను అతనియెడల ప్రేమగలిగి నా కుమారుని ఐగుప్తుదేశములోనుండి పిలిచితిని" (హోషేయ 11:1). ఏదియెలాగున్నా, ఆయన ప్రేమకు ప్రతిక్రియ చేయబడలేదు. దేవుని పవిత్రంగా ప్రేమించడానికి దేవుని ప్రవక్త ఇశ్రాయేలీయులను పిలుస్తూనే ఉన్నాడు. అయితే, "బయలు దేవతలకు వారు బలులనర్పించిరి, విగ్రహములకు ధూపము వేసిరి" (హోషేయ 11:2). దేవుడు మంచి తండ్రియనేది వాస్తవమైనప్పటికిని వారు అలా జరిగించారు. "ఎఫ్రాయిమును చెయ్యిపట్టుకొని వానికి నడక నేర్పినవాడను నేనే; వారిని కౌగలించుకొనిన వాడను నేనే; నేనే వారిని స్వస్థపరచినవాడనైనను ఆ సంగతి వారికి మనస్సున పట్టలేదు" (హోషేయ 11:3). దేవుడు వారి ప్రతి అవసరతను తీర్చుతున్నాడన్న వాస్తవాన్ని కానకుండ పాపభరితమైన వారి స్వార్థపరత్వం వారికి గుడ్డితనం కలుగజేసింది. "నేను ఐగుప్తీయులకు కలుగజేసిన రోగములలో ఏదియు మీకు రానియ్యను; నిన్ను స్వస్థపరచు యెహోవాను నేనే" అని ఆయన వాగ్దానం చేశాడు (నిర్గమ. 15:26). తమ యెడల దేవుడు చూపిన ప్రేమను ఇశ్రాయేలీయులు గ్రహించలేక పోయారు: "... మీరు ఈ చోటికి చేరువరకు మీరు వచ్చిన మార్గమంతటిలోను మనుష్యుడు తన కుమారుని ఎత్తికొనునట్లు మీ దేవుడైన యెహోవా మిమ్మును ఎత్తికొని వచ్చిన సంగతి మీరెరుగుదురు ..." (ద్వితీయో. 1:31). మన యెడల ఆయన ప్రేమను గ్రహించడంలో తప్పిపోకుందముగాక (1 యోహాను 3:1 చూడు).

ఆయన కనికరము

"ఆయన ఎంతో జాలియు కనికరమును గలవాడని మీరు తెలిసికొని యున్నారు" అని యాకోబు 5:11బి అంటుంది.

తొలి హంతకుడు సహితము కనికరము కొరకు వేడుకున్నప్పుడు, అత్యంత కనికరము గల దేవుడు, అతని కాపుదలకొరకు అతనిపై ఒక గురుతు వేశాడు (ఆది. 4:15). దేవుడు ఎన్నడు శిక్షించ కోరలేదు; ఎల్లప్పుడు దీవించాలనే కోరాడు.

> దుష్టులు మరణము నొందుటచేత నాకేమాత్రమైన సంతోషము కలుగునా? వారు తమ ప్రవర్తనను దిద్దుకొని బ్రదుకుటయే నాకు సంతోషము; ఇదే, ప్రభువగు యెహోవా వాక్కు... మరణము నొందువాడు మరణము నొందుటనుబట్టి నేను సంతోషించువాడను కాను. కావున మీరు మనస్సు త్రిప్పుకొనుడి అప్పుడు మీరు బ్రదుకుదురు ... (యెహెజ్కేలు 18:23-32).

2 దినవృత్తాంతములు 30లో, రెండవ నెలలో సహితం పస్కాను భుజించడానికి – ఎఫ్రాయిము, మనష్షే, ఇశ్శాఖారు, జెబూలూను జనులు సిద్ధపడనప్పుడు, హిజ్కియా వారికొరకు ప్రార్థించాడు: "పరిశుద్ధస్థలముయొక్క శుద్ధీకరణము చొప్పున తన్ను పవిత్రపరచుకొనకయే తన పితరుల దేవుడైన యెహోవాను ఆశ్రయింప మనస్సు నిలుపుకొనిన ప్రతివాని నిమిత్తము దయగల యెహోవా ప్రాయశ్చిత్తము చేయునుగాక అని ప్రార్థింపగా" (18, 19 వచనాలు) "యెహోవా హిజ్కియా చేసిన ప్రార్థన అంగీకరించి జనులను స్వస్థపరచెను" అని 20వ వచనంలో మనం చదువుతాం.

దురదృష్టంగా, దేవుని కరుణా వాత్సల్యములకు సంబంధించిన రమ్యమగు ఆదరణతో కూడిన ఉపదేశం దుర్వినియోగం చేయబడింది. అనేకులు ఏమన్నారంటే, "–ఎంత దుర్మార్గునినైనా – ఆయన ప్రేమించినట్టు ప్రేమించే దేవుడు – శాశ్వతంగా కాలడానికి యిష్టపడడులే!" అని తేలికగా మాట్లాడారు. నిజంగా, మనం గమనించవలసింది ఏమంటే, దేవుని కనికరానికి హద్దు ఉంది. "దేవదూతలు పాపము చేసినప్పుడు దేవుడు వారిని విడిచిపెట్టక, పాతాళలోకమందలి కటిక చీకటిగల బిలములలోనికి త్రోసి, తీర్పుకు కావలిలో ఉంచబడుటకు వారిని అప్పగించెను" అని 2 పేతురు 2:4లో మనం చదువుతాం. ఆయన పూర్వకాలమందున్న లోకమును విడిచిపెట్టలేదు (5 వ.), భక్తిహీనుల సమూహము మీదికి ఆయన జల ప్రళయము రప్పించాడు. అలా చేయడానికి ఆయన సంతోషపడ్డాడు, అయినా అది అవసరమయ్యింది.

సొదొమ గొమొఱ్ఱా అనే పట్టణాలను ఆయన భస్మం చేశాడు (6 వ.). ఆయన అలా చేయాలనుకున్నాడా? మిక్కటమైన ఆసక్తితో అబ్రాహాము యొక్క ప్రార్థనను ఆయన ఆలకించాడు: "ఏబది మంది నీతిమంతుల కొరకు ఆ పట్టణమును కాయుదువా?" "అవును." "నలభై అయిదుగురు కొరకు?" "సరి." "నలభైమంది కొరకు?" "సరి." "ముప్పై ... పదిమంది కొరకు?" "సరి." ఆ కడసారి సంఖ్య అంత కూడా అక్కడ నీతిమంతులు కనబడలేదు. గనుక ఆకాశమునుండి అగ్ని గంధకాలు దిగివచ్చాయి. ఆ నాశన దృశ్యం మహా కొలిమివలె ఉంది.

దేవుడు ఎవనిని ఎన్నడు (తానుగా) నరకానికి పంపడు. అక్కడికి వెళ్లేవాడు తన్ను తానుగా పంపుకుంటాడు. జనులు అక్కడికి వెళ్లకుండ నిరోధింపబడడానికి దేవుడు తనవంతులో తాను పని చేశాడు, యికనూ చేస్తూనే ఉన్నాడు. తన అద్వితీయ కుమారుని

ప్రాణాన్ని బలి దానముగా యిచ్చునంతగా దేవుడు దుష్టులైన మానవ జాతిని ప్రేమించాడు. (యోహాను 3:16).

నరకము యొక్క ఉనికి కరుణా వాత్సల్యాలకు వ్యతిరేకంగా వాదించదు. రక్షింపబడ నిరాకరించిన మనుష్యుల యొక్క కృతఘ్నతకును, ద్వేష బుద్ధికిని సాక్ష్యంగా అది నిలిచింది.

ఆయన శాంత స్వభావం

“మనుష్యులందరియెడల సంపూర్ణమైన సాత్వికమును కనుపరచుచు, ఎవనిని దూషింపక, జగడమాడనివారును శాంతులునై యుండవలెనని ...” క్రైస్తవులు హెచ్చరింప బడ్డారు (తీతు 3:1, 2).

శాంత స్వభావము మనుష్యులందరిచే మెచ్చుకొనబడుతుంది, దేవునిచే అభినందింప బడుతుంది. మోటు స్వభావానికి ఆత్మఫలములు ఫలించేవారి మధ్య ఏ స్థానమూ ఉండదు. అది సాధు స్వభావానికి వ్యతిరేకమయ్యింది. ఒక మనుష్యుడు సాధు స్వభావం గలవాడని వర్ణింపబడినప్పుడు కొన్ని సత్ లక్షణాలు అతనియందు గోచరిస్తాయి. వాటిలో నిజాయితీ, జ్ఞానము, దాతృత్వము, ధైర్యం అనేవాటిని చేర్చవచ్చు. సమయస్ఫూర్తి, సద్భావన అనేవి కూడా శాంత స్వభావంలో భాగమైయుండవచ్చు.

శాంత స్వభావం మన తండ్రియైన దేవుని గుణలక్షణం గనుక క్రైస్తవులు శాంత స్వభావాన్ని పెంపొందించుకోవలసి ఉంటుంది. మనలను సృజించినవానికి మనం ఎంత రుణపడియున్నామో, మనం ఎంతగా పాపం చేసినవారమో గుర్తించినప్పుడు, మనుష్యు లందరియెడల శాంత గుణముగలవారమైయుండాలి. తన అభివృద్ధిని దావీదు దేవుని శాంత గుణానికి ఆరోపిస్తున్నాడు: “నీ సాత్వికము నన్ను గొప్ప చేసెను” అని అతడన్నాడు (కీర్తన. 18:35).

“నీకు కోపమేల? ముఖము చిన్నబుచ్చుకొని యున్నావేమి? నీవు సత్క్రియ చేసిన యెడల తలనెత్తుకొనవా? సత్క్రియ చేయనియెడల వాకిట పాపము పొంచియుండును; ... నీవు దానిని ఏలుదువనెను (ఏలవలెను)” అని దేవుడు పలికినప్పుడు ఆయన సాధు స్వభావము మూర్తీభవించింది (ఆది. 4:6, 7).

ఎక్కువ ప్రేమగా, కనికరముగా, సాధు స్వభావులమై మన దేవుడు మనలను ఉండగోరి నట్లు రూపొందడానికి ప్రార్థించుదాం.

సూచనలు

[1]C. F. Keil and F. Delitzsch, *Commentaries on the Old Testament*, vol. X, *Minor Prophets* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., n.d.), 138.